

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 15 maja 2013 r.

DOLiS/DEC-532/13

[...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), w związku z art. 105 ust. 4 oraz art. 105a ust. 4 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz. U. 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana M.P. zam. G. [...], adres do korespondencji: G. [...] na przetwarzanie jego danych osobowych przez P. Bank S.A. z siedzibą w W. [...] i B. S.A. z siedzibą w W. [...],

odmawiam uwzględnienia wniosku.

.a Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana M.P. zam. G. [...], adres do korespondencji: G. [...] (dalej zwanego również Skarżącym) na przetwarzanie jego danych osobowych przez P. Bank S.A. z siedzibą w W. [...] (dalej zwany Bankiem) i B. S.A. z siedzibą w W. [...] (dalej zwaną B.).

Skarżący w treści skargi wskazał, że po wypowiedzeniu przez Bank, w związku z brakiem wpłat, umowy o kartę kredytową, w dniu [...] września 2011 r. uregulował wszystkie należności, które miałem wobec Banku, następnie - po zamówieniu raportu B. ([...] grudnia 2011 r.) stwierdził, że ww. zobowiązanie nadal ma status „w windykacji”. Skarżący poinformował, że podejmował próby kontaktu z Bankiem poprzez infolinię a także drogą mailową ale cyt.: „w samej sprawie nic się nie zmieniło”.

W związku z powyższym Skarżący wniósł do organu do spraw ochrony danych osobowych o nakazanie zaktualizowania jego danych osobowych przetwarzanych przez Bank i B. lub cyt.: „w ramach rekompensaty za zaistniałą sytuację, cała historia odnośnie tej właśnie umowy została usunięta”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

1. W związku z zawarciem umowy o wydanie i używanie karty kredytowej z dnia [...] czerwca 2010 r., Bank pozyskał dane osobowe Skarżącego w zakresie: imię, nazwisko, nr PESEL, rodzaj i nr dokumentu tożsamości, płeć, miejsce urodzenia, adres zamieszkania, adres korespondencyjny, nr telefonu komórkowego, adres e-mail. Powyższe dane osobowe Bank przetwarza w powiązaniu z rachunkiem karty kredytowej w następującym zakresie danych: NRB karty – [...], umowa – [...], data zawarcia – [...] czerwca 2010 r., kwota limitu – 1000 PLN, rodzaj karty – WINDYK.VISA CLASSIC-ELEKTRON, status płatności – w windykacji spłacony, data zamknięcia – [...] października 2011 r., data ostatniej wpłaty – [...] września 2010 r., wskaźnik na przetwarzanie danych po wygaśnięciu zobowiązania – warunki spełnione, data zawiadomienia – [...] grudnia 2010 r., zgoda klienta na udostępnienie danych po wygaśnięciu zobowiązania – warunki spełnione.
2. Bank skierował do Skarżącego (listem zwykłym) pismo datowane na dzień [...] grudnia 2010 r. z informacją o możliwości przetwarzania jego danych bez zgody po wygaśnięciu zobowiązania.
3. W dniach [...] grudnia 2010 r. i [...] stycznia 2011 r. Skarżący dokonał częściowej spłaty zadłużenia. Całkowita spłata zobowiązania nastąpiła w dniu [...] września 2011 r., po wypowiedzeniu przez Bank umowy.
4. W dniu [...] lipca 2010 r., na podstawie umowy w sprawie zbierania i udostępniania informacji zawartej między Bankiem i B. w dniu [...] czerwca 2001 r., Bank przekazał dane osobowe Skarżącego do B. w zakresie dotyczącym umowy karty kredytowej z dnia [...] czerwca 2010 r. W złożonych wyjaśnieniach Bank wskazał, że dane

dotyczące przedmiotowej umowy karty kredytowej były „przekazywane przez Bank do bazy B. S.A. standardowo we wsadach wraz z informacją o zaległościach w spłacie zobowiązania”. Jednocześnie Bank wskazał, że wg stanu na sierpień 2011 r. przedmiotowy rachunek miał status „windykacja”.

5. W dniu [...] listopada 2011 r. Skarżący skierował do Banku zapytanie odnośnie braku aktualizacji w raportach B. danych zobowiązania w zakresie jego statusu po spłacie. W dniu [...] stycznia 2012 r., po wyjaśnieniu sprawy, Bank zaktualizował zapis w B. poprzez ręczną korektę na „umowa w windykacji - spłacona” oraz w pozycji data spłaty: „[...]”. Odpowiedź w przedmiotowej kwestii została udzielona Skarżącemu pismem z dnia [...] stycznia 2012 r.
6. Obecnie ww. rachunek jest zamknięty w statusie odzyskany a Bank i B. przetwarzają dane osobowe Skarżącego w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego oraz w celu stosowania metod statystycznych.

W związku z powyższym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów powołanego aktu prawnego, przetwarzanie danych osobowych jest uprawnione, gdy spełniona zostanie którakolwiek z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Przesłanki te odnoszą się do wszelkich form przetwarzania danych wymienionych w art. 7 pkt 2 ustawy, w tym w szczególności do ich udostępnienia. Są także względem siebie równoprawne, co oznacza, że dla legalności procesu przetwarzania danych wystarczające jest spełnienie jednej z nich. Zgodnie natomiast z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Tym samym, zgoda na przetwarzanie danych, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy, nie jest jedyną przesłanką legalizującą proces przetwarzania danych osobowych.

Aktem prawnym zawierającym szczegółowe regulacje dotyczące procesu przetwarzania danych osobowych klientów banków jest przede wszystkim ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. 2002 r. Nr 72 poz. 665 z późn. zm.), zwana dalej Prawem bankowym.

Ocena legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Bank, a także przez B. musi być zatem dokonywana w powiązaniu z przepisami Prawa bankowego.

Odnosząc się do kwestii przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez zarówno przez Bank i B., wskazać należy, że B. jest instytucją utworzoną na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, który stanowi, że banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania: bankom - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych, innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów - informacji o wierzytelnościach oraz o obrotach i stanach rachunków bankowych w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń. Zgodnie z art. 105a ust. 1 Prawa bankowego, przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 (np. B.), informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane, z zastrzeżeniem art. 104, 105 i art. 106-106c, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Informacje zawarte w B. służą wypełnianiu przez banki jako instytucje zaufania publicznego ich ustawowych obowiązków związanych z koniecznością dokładania szczególnej staranności w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa przechowywanych środków pieniężnych, czyli w zakresie ochrony depozytów (art. 50 ust. 2 Prawa bankowego), a także z koniecznością należytego badania zdolności kredytowej, od której istnienia (zgodnie z art. 70 ust. 1 Prawa bankowego), bank uzależnia udzielenie kredytu.

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że zobowiązanie wynikające z umowy karty kredytowej, zawartej pomiędzy Skarżącym i Bankiem ma status rachunku zamkniętego, należy zaznaczyć, że B. przetwarza dane osobowe Skarżącego zgodnie z art. 105a ust. 3 i 4 Prawa bankowego. Przepis ww. stanowi, że instytucje, o których mowa w ust. 1, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, gdy osoba ta nie wykonała zobowiązania lub dopuściła się zwłoki powyżej 60 dni w spełnieniu świadczenia wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, a po zaistnieniu tych okoliczności upłynęło co najmniej 30 dni od poinformowania tej osoby przez bank lub inną instytucję ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów o zamiarze przetwarzania dotyczących jej informacji stanowiących tajemnicę bankową, bez jej zgody (art. 105a ust 3 Prawa bankowego). Banki

oraz instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, dla celów stosowania metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3 (art. 105a ust. 4 Prawa bankowego). Przetwarzanie informacji stanowiących tajemnicę bankową w przypadkach, o których mowa w ust. 3, może być wykonywane przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania, a w przypadku, o którym mowa w ust. 4, przez okres 12 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania (art. 105a ust. 5 Prawa bankowego).

Art. 35 stanowi, że w razie wykazania przez osobę, której dane osobowe dotyczą, że są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały zebrane z naruszeniem ustawy albo są zbędne do realizacji celu, dla którego zostały zebrane, administrator danych jest obowiązany, bez zbędnej zwłoki, do uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania danych, czasowego lub stałego wstrzymania przetwarzania kwestionowanych danych lub ich usunięcia ze zbioru, chyba że dotyczy to danych osobowych, w odniesieniu do których tryb ich uzupełnienia, uaktualnienia lub sprostowania określają odrębne ustawy (ust. 1). W razie niedopełnienia przez administratora danych obowiązku, o którym mowa w ust. 1, osoba, której dane dotyczą, może się zwrócić do Generalnego Inspektora z wnioskiem o nakazanie dopełnienia tego obowiązku (ust.2).

Wniosek Skarżącego, w którym żądał on uaktualnienia jego danych osobowych przetwarzanych przez Bank w B. w zakresie statusu zobowiązania, został wniesiony do Banku drogą elektroniczną w dniu 12 listopada 2011 r. Bank przeprowadził postępowanie wyjaśniające w zasygnalizowanej przez Skarżącego sprawie i dokonał uaktualnienia poprzez ręczną korektę w B. statusu zobowiązania Skarżącego na „umowa w windykacji - spłacona” oraz wskazana została data spłaty, a następnie pismem z dnia [...] stycznia 2012 r. udzielono Skarżącemu informacji odnośnie powyższego.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień, uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, usunięcie danych osobowych.

Konkludując, w niniejszej sprawie brak jest podstaw do zastosowania przepisu art. 18 ust. 1 ustawy, z myślą którego w przypadku naruszenia przepisów tej ustawy Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem. Nakaz taki w przedmiotowej sprawie byłby bowiem niecelowy ze względu na fakt, iż korekta, tj. żądana przez Skarżonego aktualizacja jego danych osobowych w zakresie statusu wierzitelności została dokonana i stanu niezgodności z prawem w dacie wydania decyzji nie stwierdzono. Jednocześnie z uwagi na fakt, iż dane zostały uaktualnione z opóźnieniem, GIODO wystąpił do Banku o uwzględnienie zasad ochrony danych osobowych w dalszej jego działalności, w szczególności wskazując na niedopuszczalność praktyk polegających na braku niezwłocznej aktualizacji danych, stosownie do art. 35 ustawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak we wstępie.

Od niniejszej decyzji – na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).